

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

WESTERN

Alemanya, 2017

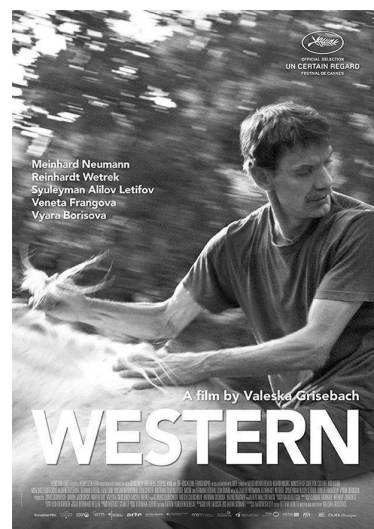
Direcció: Valeska Grisebach

Intèrprets: Meinhard Neumann, Reinhardt Wetrek, Waldemar Zang, Detlef Schaich

Gènere: Drama

Idioma: Alemany

Data d'estrena: 15/06/2018

Els forasters que arriben en un món que s'està fent

L'any 1935, Jean Renoir va rodar a Martigues, prop de la frontera entre França i Itàlia, *Toni*. La pel·lícula parlava d'un lloc que en els anys trenta era una mena d'espai de creuament entre diverses migracions i on la gent vivia de les mines que s'havien establert i de les feines de temporada. Quan ningú parlava dels immigrants i dels desplaçaments, Renoir ho va fer. Els emigrants espanyols varen arribar a Martigues abans que la Guerra Civil portés a l'exili a milers de persones i que els italians del sud busquessin a França un refugi. Els francesos s'ho miraven amb escepticisme i s'aprofitaven de la situació. Si evoquem *Toni* de Renoir és perquè en certa manera podríem considerar aquesta vella pel·lícula com una mena de referència de *Western* de Valeska Grisebach, una cineasta que forma part de l'anomenada Escola de Berlín i que va col·laborar en el guió de *Toni Erdmann* de Maren Ade, directora que en aquest cas intervé com a productora. *Western* explica la història de la convivència entre una colla de treballadors alemanys i els habitants d'un petit poble de Bulgària. Els alemanys treballen en la construcció de rutes i canteres, mentre que els búlgars esperen que el progrés provinent d'Alemanya transformi la situació. Els obrers no són emigrants, sinó simples desplaçats que utilitzen l'orgull com a forma de convivència. Ells treballen per una multinacional alemanya que probablement els explota, però ells representen el poder i la riquesa. Entre els alemanys i els búlgars esclaten les diferències pròpies de la divergència cultural, idiomàtica i de les tradicions. De quina manera poden conviure els forasters en el cor d'un món que està per construir? L'argument podria ser propi d'una pel·lícula de l'Oest, sinó fos que aquesta primera pregunta en comporta una segona: Fins a quin punt la riquesa europea pot generar noves formes d'alienació

als països oblidats de la vella Europa de l'est? *Western* parla de les noves formes de relació entre els països rics i els països pobres, sobre els difícils –i complicats– llaços de contacte que es poden establir entre un món ric i un món pobre. Però també parla dels odis ancestrals, sobre les transformacions d'un món en el que encara no s'han establert els codis bàsics de convivència. En el petit poble búlgar on transcorre la pel·lícula, els recels dels nadius van cap als forasters. Això provoca que la tònica que domini a l'entorn no sigui la de fraternitat, sinó l'existència d'una calma tensa, que es mou per sota les coses. Alguna cosa fosca hi ha entre els personatges, en qualsevol moment pot encendre's la flama i provocar que tot esclati. Valeska Grisebach té una mirada neta, gairebé etnogràfica cap a l'entorn que descriu. Hi ha un gran respecte per l'espai, però al mateix temps un desig de trencar amb allò previsible. La honestat de la cineasta fa que trenqui amb els clixés del melodrama, per mantenir una tonalitat neutra que dona força a la pel·lícula i l'allunya del cinema dels bons sentiments, cap al qual fàcilment podria arribar a caure.

Àngel Quintana
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona